

Ἀπάντησις με σέβας καὶ ταπεινώσιν
στῶν πρέσβεων τὴν νέαν διακοίνωσιν.

Καὶ μερικαὶ εἰδήσεις,
ποῦ εἶναι νὰ σαστίσῃς.

Θεέ μου! τεῖναι τοῦτα;... βραδρᾷζει, ξημερόνει,
καὶ τόσ' ἀκοῦς νὰ λέῃ ὁ ἓνας καὶ ὁ ἄλλος,
ποῦ τὸ μισθὸ τῆς ἀνθρώπου σαστίζει καὶ φουντόνει,
καὶ γίνετα ἀντάρα, κατακλυσμός καὶ σάλος.
Χαμπέρια καθε ἄλλο καθέννας τσαμπουνίζει,
κί' ὁ ἓνας μᾶς τὰ λούζει, κί' ὁ ἄλλος τὰ κτενίζει..

Ὁ βασιλεὺς, φωνάζουν, τὸν πόλεμον δὲν θέλει,
τὸ ἔγραψε κί' ὁ Δούνης εἰς τὸν πολὺν τοῦ Χρόνον,
κί' ὁ Δεληγιάννης πάλι διακοινώσεις στέλλει,
καὶ ὁμιλεῖ ἔσθ' ὁ Βίσμαρκ καὶ Σὼλβουρ με τόνον.
Κί' ἂν ἔσθ' ἡ εἰρήνη πάλι ὁ Βασιλεὺς τὸ στρώσῃ,
ὁ Δεληγιάννης τότε παραίτησιν θὰ δώσῃ.

Κί' ἄμα τῆ παραίτησιν τοῦ λαύρου Δεληγιάννη,
ἐν ἄχρουν Ἰπουργεῖον ὁ Βάλθης θὰ μᾶς κἀνῃ,
κατ' ἄλλους ὁ Ρικᾶκης, κατ' ἄλλους ὁ Μαργέλος,
κατ' ἄλλους δὲ ὁ ἄχρως Λατινιστὴς Σεμτέλος,
καὶ θάλλθουν οἱ πατέρες μ' ἀκονισμέναις γλώσσαις,
γὰ νὰ τραβήξουν πάλι τῆς χιλιαῖς πεντακόσας.

Καὶ τότε ὁ Τρικούτης τὸ ψάρεμμα θ' ἀφήσῃ
κί' ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι εἰδῶ θὰ τὰ πρυμνίσῃ,
κί' ὁ βασιλεὺς σ' ἐκείνον διάλυσιν θὰ δώσῃ
καὶ τοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους θὰ τοὺς ἀποσβολώσῃ,
καὶ ἴσως εἴθ' ἡ νέα ἐβδόμη Ἀπριλίου,
πρὸς δόξαν αἰωνίαν αὐτοῦ τοῦ βασιλείου.

Κί' οἱ ἐφεδροὶ ἀμέσως θὰ πάνε ἔσθ' ἡ δουλειά των
μὲ δέρμα φαγωμένον ἐκ τῶν ἀμυγδαλάτων,
θ' ἀφήσουν κατὰ μέρος τὰ στάτους καὶ τοὺς Αἵμους,
καὶ δὲν θὰ ξανακάνουν οὐδὲ ψευτοπολέμους·
κί' ὁ Δούνης τοῦ πολέμου τὸ κήρυγμα θὰ πᾶσῃ,
καὶ τότε τὴν «Εἰρήμην Κηρύξατε» θὰ γράψῃ.

Θεέ μου! τεῖναι τοῦτα;... βραδρᾷζει, ξημερόνει,
καὶ τὸ μισθὸ τῆς ἀνθρώπου σαστίζει καὶ φουντόνει.
Καὶ ὁ Ρωμηὸς ἔσθ' ὁ ἥλιος φαρδὺς πλατὺς στρωμένος,
γελά καὶ μακαρίζει τὸ εὐτυχές του γένος,
κί' ἀφοῦ τὰ τόσα νέα μονάχος του τὰ κρίνει,
φωνάζει: «μούντζαις νάχουν κί' ἐμεῖς κί' αὐτοὶ κί' ἐκεῖνοι».

Ἐκδοσις ἐκτάκτου φύλλου
καὶ σπουδαίου καὶ ποικίλου.

Ἐκτάκτως ἡ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ἐν φύλλον θὰ μᾶς βγάλῃ,
ὅπου θὰ γράψουν κάλαμοι σπουδαῖοι καὶ μεγάλοι,
καὶ ὄλον θ' ἀφιερῶθῃ πρὸς τὴν Μακεδονίαν,
διὸ καὶ ἀναμένετα παντοῦ μὲ ἀγωνίαν.